

המלח ששכח

סיפור ששמעתי מאבי. בתקופת המלחמות הנפוליאניות (אחרי המהפכה הצרפתית) אנגליה, שהייתה בעלת הצי החזק הטילה הסגר ימי על צרפת ובעלות בריתה שהיו חזקות ביבשה. הצי הבריטי שהיה החזק בעולם ובכוחו לסגור את הים, סגר ואין יוצא ואין בא, אבל בלילה חשך אחד, כשהים סער והגלים גבהו מאוד פרשה אונית תותחים צרפתית אחת את מפרשיה, ויצאה לחדור את הסגר ולהגיע עם מטענה היקר והנחוץ אל נמל צרפתי. ואז באמצע הים כשהאוניה מטלטלת מצד לצד שובר כל דבר בדרכו. המלחים נבהלו וטיפסו על הסולמות כדי להימלט ממתו והאוניה חיטטה להישבר, ואז רגע לפני שהכול נהרס, ראו איש אחד רץ אל התותח ובידו מזרון. בהתקרבו אל התותח השליך את המזרון לפני התותח והתותח עלה על המזרון ונעצר. בינתיים בא הבוקר, הים נח מזעפו, השמש האירה את ההרס, הקברניט קרא לגשר את כל מלחיו, העמיד אותם בשורה ליד התורן ופקד על אחד לצאת חוצץ. יצא מלח פשוט לא תואר ולא הדר לו. הקברניט ניגש אל המלח והצמיד מדליה לדש בגדו באומרו: זה הגיבור שעצר את התותח. הצמיד וזרק אותו למים. למבטי התמיהה השיב: זה גם האיש אשר שכח לקשור את התותח.

את הסיפור הזה היה אבא מספר לי רק כשזה היה מגיע לי אבל בתור שכחן זה הגיע לי פעמים רבות.